

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 3

JULI 1954

10. AARG.

To dobbeltmestre og en mester

(Foto: »Politiken«)

Her ser De ungdomsafdelingens tophold fotograferet i Idrætsparken ved junior- og drenge-pokalfinalerne, som gennem to sikre sejre og velspillede kampe satte toppen paa aarets kranssekage. Her er navnene fra venstre til højre:

Bageste række: I. Junior:

Kjeld Rasmussen - Ole Larsen - John Krüger - Jørn Larsen - Jørgen Storm Hansen - Erik Nielsen - Emil Andersen - Benny Madsen - Ole Schmidt - Kurt Sørensen - Kjeld Nielsen.

Mellem række: I. Drenge:

Bent Christiansen - Erik Knudsen - Finn Olsen - Bruno Madsen - Ib Eskildsen - Mogens Nielsen - Flemming Nielsen - Harry Wiingård - Kurt Lersø - Bjarne Petersen - Erik Poulsen.

Forreste række: I. Lilleput:

Henri Rasmussen - John Flygenring - Leif Nielsen - Birger Larsen - Carl Olsen - Henning Remmer - Bent Nielsen - Rolf Johansen - Erwin Petersen - Esken Petersen - John Hjorth.

Fra Guldpenne

Endnu inden vi har faaet de officielle turneringstabeller fra KBU — de foreligger først engang i august — kan det imidlertid fastslaaes, at sæsonen 1953/54 i resultatmæssig henseende har været klubbens hidtil bedste. Det vil blive svært i fremtiden at kunne opvise en tilsvarende fin sæson. De forventninger, der var stillet til Ungdomsafdelingen inden foraarssæsonen blev helt indfriet, medens seniorafdelingen i det store hele ogsaa har svaret til de forhaabninger, der blev næret, selvom der paa et vist tidspunkt var tilløb til, at ogsaa her skulle blive bedre resultater end det endelige.

For 1. hold blev de sidste kampe af en daarligere kvalitet end starten havde lovet. Der var paa et givet tidspunkt chance for at komme helt til tops, men formen holdt ikke, og spillet blev løst og usammenhængende. Det var sikkert paa skens to daarlige kampe, som slog holdet ud af trit, og spillerne mistede troen paa, at der endnu var en chance. Med den form de andre hold viste, var der imidlertid endnu i de næste par kampe mulighed for at indhente det tabte, men som sagt — troen var væk og dermed koncentrationen om opgaven. Vi er imidlertid tilfreds med en plads i bedste halvdel, og er glade for det arbejde, der blev lagt i træningen, men i den kommende sæson maa maalet sættes højere.

De to hold i Københavns-serien var stærke nok til at holde deres position i toppen. De endte som nr. 1 og 3, hvilket altsaa vil sige, at vort 3. hold er bedre end de fleste af de andre klubbers 2. hold. Ja — paa et vist tidspunkt var vort 4. hold saa godt placeret i mellemrækken, at det havde chancen for at spille sig op i Københavns-serien. Det ville have været lidt ensformigt, om vi i denne serie skulle stille med 3 af de 10 hold, men egentlig havde det været et godt vidnesbyrd om den store bredde, der er i seniorafdelingen. Ogsaa de andre seniorhold fik gode placeringer, og A-rækkeholdet svigtede først i sæsonens sidste

kamp, saaledes at de maatte nøjes med en 2. plads.

Det er klart, at der er glæde over ungdomsafdelingen og dens fine resultater, og det er klart, at der maa næres visse forventninger til det materiale, der ad aare tilføres seniorafdelingen og dermed afløsningen til 1. hold, naar tiden er inde. Men det er maaske ogsaa paa sin plads at advare mod de skuffelser, der maa komme, for det er for ofte set, at talenter — og dem er der jo bevisligt mange af rundt om paa holdene — ikke altid holder, hvad de lover. Der maa ikke slækkes paa det gode arbejde som er udført, og talenterne maa plejes med omhu. Vi maa ikke slaa os til taals med resultater i ungdomsafdelingen, for de kan ofte give et falsk billede af kvaliteten af det materiale, der udpeges til afløsning paa klubbens bedste hold. Førsteplads er ikke et maal i sig selv, men er opmuntrende milepæle paa vejen mod maalet: at skabe gode boldspillere til gavn og glæde for dem selv og til gavn for den nye ungdom, der i de kommende aar i stadig større mængde vil flokkes paa vore baner. Det er en stor opgave, en interessant opgave, og jeg nærer ikke tvivl om, at den kan løses med den store og dygtige stab af ungdomsledere, vi heldigvis stadig har den glæde at have til raadighed.

Den kommende sæson staar allerede for døren. Naar disse linier læses, er træningen til den allerede i fuld gang. Der er mange og store opgaver at tage fat paa. En sæson, der strækker sig fra 3. søndag i august til midt i december, og derefter igen fra 3. søndag i marts til omkring 1. søndag i juni, maa vel efterhaanden tilfredsstillende selv de mest kritiske med hensyn til kvantiteten af fodbold. Hvis der for eftertiden overhovedet skal levnes klubberne blot et minimum af tid til privatkampe, smaature eller længere rejser, saa er grænsen naaet for turneringernes udstrækning. Det har allerede under den gamle turnerings afvikling været umuligt for de københavnske klubber at lave privatarrangementer med udenlandske klubber paa returbasis — som mange af disse klubber gerne ønsker — fordi det var komplet umuligt her i København at finde et blot nogenlunde velegnet tidspunkt til afvikling af en saadan returforpligtelse. Med een bane til raadighed, hvor der allerede spilles omkring 100 kampe aarligt, vil man vel kunne indse, at programmet er fyldt til bristepunktet.

Og saa fortæller man mig, at det kære »Idrætsbladet« den ene uge gaar kraftigt ind for udvidelse til 12 i 1. division, den næste uge foreslaar

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

et landskampprogram a la Sverige med 10—11 kampe, hvorefter det vist den 3. uge udkaster ideer om en nordisk pokalturnering med de 30 bedste nordiske hold, hvoraf vel en del kampe maatte spilles i København. Ak ja — papiret er taalmodigt og kræver ikke dokumentation for, hvorledes hele dette kunne afvikles koordineret med alt det øvrige. I en agurketid er det sjovt at bygge luftkasteller!

Et par breve i anledning af afgørelsen i Torben Ulrich-sagen er i det store og hele uden interesse for medlemsbladet, men jeg skal gerne til den ene brevsriver sige, at en afgørelse som tennisforbundets sikkert ville være utænkelig i DBU. En fodboldspiller kunne ikke repræsentere DBU paa landsholdet uden at være medlem af en under DBU hørende klub. Uden iøvrigt at kende sagen andet end fra avisomtale, forekommer det ogsaa mig, at tennisforbundet med sin »afgørelse» har gjort idrætten en bjørnetjeneste med tidligere »sager» in mente.

Og personligt tror jeg, at Dansk Idræts Forbund nu ogsaa har mistet lysten med hensyn til fremtidige dispensationer for rejser til udlandet, da man ser i referatet af DIF's sidste bestyrelsesmøde, at den sidste dispensation var givet under betingelse af, at tennisforbundet garanterede for upaaklagelig opførsel.

Red.

★ Seniores ★

Det er nu 2 maaneder siden, danmarksturneringen sluttede med al den spænding, man kunne ønske sig, set fra tilskuernes side. Vi var i aar fri for de nervepirrende kampe om sidstepladsen, og jeg havde derfor regnet med bedre spil i de sid-

ste kampe. Spillet fra de første kampe i forårs-turneringen saa vi ikke mere til, og vi sluttede paa 4. pladsen efter en overgang at have haft chancen for en placering i toppen, for senere at være ved at komme i nedrykningsfare. Ja, saa stor var jævnbyrdigheden, at flere af kampene blev afgjort paa rene tilfældigheder.

Jeg haaber, at den nu afsluttede turnering har givet vore spillere en paamindelse om, at man ikke har raad til at tabe en kamp paa grund af mangel paa koncentration. Vi er i aar tilfreds med vor 4. plads, men maa stile højere i den kommende turnering.

Resultaterne i sekundaturneringerne har vi kun grund til at være tilfredse med, selv om vi paa et tidspunkt havde ventet de helt store resultater. B-holdet i københavnsserien vandt rækken, og A-holdet sluttede som nr. 3. Man skulle efter disse resultater mene, at vi var godt kørende med reserver til 1. hold, men vore unge spillere mangler endnu en del for at kunne gøre sig gældende paa 1. hold.

I mellemrækken sluttede vi mellem de 4 bedste hold. Den endelige placering har vi endnu ikke faaet af KBU. Holdet i A-rækken blev nr. 2 efter at have ligget i spidsen hele turneringen, men i den afgørende kamp mod Vanløse svigtede holdet fuldstændigt og tabte 1—6. I C-rækken blev det gamle hold nr. 2, medens det unge hold efter en svag start spillede sig op og antagelig blev placeret midt i rækken.

Siden turneringens afslutning har vi spillet en række privatkampe. Det sejrende hold i københavnsserien har været paa Bornholm og vundet 6—1 over Rønne Boldklub. Vi har yderligere spillet mod Kastrop, Sjællandsserien, Bagsværd, Helsingør og Hedehusene.

Danmarksturneringen begynder igen den 22. august, og for at være godt forberedt ved turneringens start, begynder træningen søndag den 25. juli. Vi haaber at se alle vore spillere med fra starten og har aftalt følgende træningskampe: 31. juli mod KB, 7. aug. mod 1903, 14. aug. mod AB og 17. aug. mod B 93. Kampene spilles paa »Frem»s bane, men det er dog muligt, der kan ske ændringer.

Jeg kan ikke slutte uden at lykønske yngre afd. med de imponerende resultater. Der er mange talenter paa de forskellige hold, saa hvis drenene faar en naturlig udvikling, kan vi se fremtiden roligt i møde.

Svend Frederiksen.

FREM^S SPILLEDragt

faas i klubben eller i

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Den nysgerrige pladespiller

Vi har i denne omgang plukket en af de mange fodboldhustruer ud, for at høre sagen fra en anden side.

Spørgsmaalet har vi stillet til Grete Tønnesen, gift med Leif Tønnesen.

— Sig os engang, Grete, hvordan er det at være gift med en fodboldspiller.

— Jah, hvordan og hvordan. Nu fordi man maaske selv har faaet lidt interesse for fodbold, kan det gaa, eller tror jeg, det maa være vanskeligt.

— Har du altid haft interesse for fodbold?

— Nej, egentlig havde jeg ikke begreb skabt om fodbold, før jeg traf Leif. Nu gaar jeg til alle hans kampe i Idrætsparken, nogle enkelte gange i provinsen, saa efterhaanden er man ikke blevet spor bedre end de tilskuere, der staar og sparker hinanden over benene af bare spænding.

— Nu ta'r træningen en hel del af Leifs fritid, er du saa ikke meget alene.

— Jo, tak, det kan man vist godt være bekendt at sige. Han træner fast et par gange om ugen samt en gang let træning om onsdagen, spiller han kamp lørdag, træner han søndag, kun naar han ikke spiller søndag, træner han lørdag, og saa kan der blive en frisøndag.

— Har du ingen hobby selv?

— Nej, det har jeg ikke. Skulle jeg gaa til et eller andet, maatte det være de dage, hvor han ikke træner, for der skal være nogen til at passe vores datter Jannie. Derfor er min mands interesse blevet min. Havde jeg min egen hobby, saa vi jo aldrig hinanden.

— Har I da begge ens interesser?

— Ja, for saa vidt, d. v. s. ikke hvad musik angaar. Jeg kan godt lide rigtig dansemusik eller nærmere hot som det kaldes, medens Leif helst vil have noget mere roligt saasom operette.

— Saa skulle han maaske være gaaet til operetten?

— Aah nej, det ville jeg nu gerne være fri for at høre paa. Nok overværer jeg hans kampe, derfor er det jo ikke sikkert, jeg ville overvære hans koncerter.

— Tilbage til fodbolden. Saa glæder du dig vel til, at I skal paa ferie sammen.

— Ferie sammen med min mand, det er et fremmed ord for mine øre. Vi har været gift i seks aar, men vi har nøjagtig holdt 3 dages ferie sammen, der er jo ogsaa noget, der hedder somerture.

— Faar du aldrig lyst til selv at spille, naar du staar og ser kampene.

— Jo, hvor har jeg tit haft lyst til at gaa ned paa banen for at vise dem, hvordan man spiller fodbold, eller ogsaa undertiden gaa ned og sparke modstanderne over benene.

— Dit højeste ønske er vel at faa ham paa landsholdet?

— Ja, det er det, og jeg haaber det gaar i opfyldelse, det er jo alle fodboldspilleres drøm, men han mangler vist lidt temperament (altsaa paa banen, hjemme kan han godt skælde ud og flyve i flint).

— Glæder du dig til, at han engang skal til at holde op?

— Næh, det kan man ikke sige, for sagen er den, at jeg intet faar ordnet, jeg maa aldrig vaskes op, naar han er hjemme om aftenen, for saa er han jo ogsaa saa dejligt fri for at hjælpe.

— Han er maaske ikke huslig?

— Jo, jo, han er endda meget huslig. Naar han *altsaa endelig er hjemme.*

stifterne.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation
alle Musikinstrumenter.

FRA VERDENSMESTERSKABET

i Schweiz

Paa en kombineret ferie- og forretningsrejse sydpaa havde jeg lejlighed til at overvære nogle af kampene i Schweiz om verdensmesterskabet i fodbold. Naturligvis kommer en fodboldelsker ikke paa de kanter, uden at gøre sig et ærinde til et par af de byer, hvor disse kampe foregik, og vel hjemkommen med indtryk af en masse god fodbold, har jeg faaet en opfordring af medlemsbladets redaktør til at fæstne nogle indtryk paa papiret til brug for medlemsbladet. Det gør jeg gerne, og uden at give mig ud for at være nogen kapacitet paa omraadet, skal jeg gerne fortælle lidt om de kampe, jeg saa, og de glæder de forskellige kampe bragte mig.

Jeg startede i Basel torsdag den 17. juni med at overvære kampen *England—Belgien*. Oprigtigt talt ville jeg hellere have været i *Lausanne* samme dag, hvor Italien spillede mod arrangørerne, Schweiz. Baade fordi jeg godt kunne tænke mig at se et italiensk landshold i aktion og ogsaa fordi, der sikkert kunne blive dramatik i den match med ca. 50.000 fanatiske schweizere paa tribunerne. Men vejen faldt ikke den vej denne gang, og jeg kom vist heller ikke til at fortryde valget. *England—Belgien* blev en mægtig kamp, med 8 maal (4 til hver side), ekstra time, og med »gamle Matthews« i blændende form. Ja, faktisk eneraadende paa banen. Han var ikke til at stoppe og gjorde, hvad han ville med sine modstandere. Hele den engelske forwardkæde spillede straalende fodbold, og *England* var meget overlegen kampen igennem. Det ville have været en ensidig affære, dersom ikke det engelske forsvar havde spillet daarligt og foræret *Belgien* de tre af de fire maal, de fik, men det holdt altsaa spændingen vedlige. *Owen*, *Englands* c. h., spillede svagt; det samme gjorde begge backs, *Byrne* fra *Manchester U.*, og *Staniforth* fra *Huddersfield*.

Belgien scorede allerede efter faa minutters spil, og publikum var helt paa belgiernes side, indtil englænderne tog fat for alvor. Og saa overgav man sig helt for en straalende opvisning i fodbold af den engelske forwardkæde. Det blev 1—1 ved *Broadis* og 2—1 ved *Lofthouse*. Jeg skal sent glemme dette maal, som maaske blev det bedste, jeg saa under kampene. V. wing *Finney* modtog et dejligt skift fra *Wright*, dribblede i fuld fart forbi to modstandere op til maallinien og sendte en haard centring skraat bagud en halv meter over jorden. Her kom *Lofthouse* med sprinterfart, og i et tigerspring kastede han sig vandret frem i en heading, og fra straffesparkfeltets grænse gik bolden med kanonfart i maal klods op ad venstre maalstolpe, utagelig for den

belgiske maalmand. Det var hele kampen værd. Senere scorede *Matthews* til 3—1.

Men saa begyndte foræringerne at strømme ind til belgierne. Den belgiske c. f. *Coppens* fik to gange lov at score efter himmelraabende svage blottelser i det engelske forsvar. Men spændende blev det jo, og saa maatte der omspil til i en halv time. Her scorede *Lofthouse* omtrent straks til 4—3, men allerede i samme minut udlignede *Belgien* ved deres v. wing, som med ryggen til maallet headede bagud til stor overraskelse for hele det engelske forsvar, og saa blev der ikke scoret mere.

Jeg blev i Basel til om søndagen for at se *Ungarn* i kampen mod *Tyskland* uden at ane, at det skulle blive de to, som kom til at spille finale om mesterskabet. Jeg havde læst om *Tysklands* gode spil, da de slog *Tyrkiet* med 4—1, og glædede mig til at se *Ungarns* berømte spillere med *Puskas*, *Kocsis*, *Bosik* o. s. v.

Det blev en mærkelig kamp, spillet i et tempo, som selv danske spillere kunne have fulgt med i. Nu skal det siges, at det var drønende varmt, men magen til slow motion havde jeg dog ikke drømt om at skulle overvære i en kamp gældende verdensmesterskabet. Det var ensidigt overlegent *Ungarns* kamp fra A til Z, og de tyske maal forekom mig at være oplagte foræring. 8—3 blev det efter 4—1 ved halvtid, og de sidste to maal fik tyskerne først efter, at det stod 8—1. Nu bagefter, da man kender *Tysklands* sejrende hold og gaar navnene igennem, vil man se, at de i den kamp spillede med syv reserver, og at de med fuldt overlæg forærede denne kamp væk og blot gik ud for at studere modstanderne og faa en gang træning. Det var den eneste kamp jeg saa de berømte ungare, og det er jo svært at bedømme dem paa denne taknemmelige baggrund, men de virkede som en fabelagtig sammensvejsset helhed. Det var i denne kamp *Puskas* blev baaret ud af banen 20 min. før time efter en haard, men i mine øjne fuldtud reglementeret tackling, og jeg kunne ikke lade være med at spekulere paa, om det ikke var en forkælet primadonnas meget sarte ben, der ikke havde taget saa forfærdelig megen skade.

Saa havde jeg et svært valg tilsidst. Jeg kunne blive i Schweiz til søndag over, og nu var jeg i syv sind, om jeg skulle blive i *Basel* og se den ene kvartfinale mellem *Uruguay—England*, eller jeg skulle tage til *Bern* og se *Ungarn—Brasilien* i en af de andre kvartfinaler. *Puskas* spillede ikke, og brasiliansk fodbold havde jeg jo set i *København*, saa ønsket om at se *uruguayernes* berømte *Andrade* og *Shiaffino* i kamp mod *old Englands*

Matthews og Finney gav udslaget. Jeg blev i Basel, og fik saaledes ikke den store skandalekamp at se. Til gengæld blev kampen i Basel lidt af en skuffelse, selv om der selvfølgelig blev vist fremragende fodbold ind imellem, og lad det være sagt med det samme: igen var det Englands forsvar, maalmændene Merrick og de to backs, Byrne og Staniforth, der forærede kampen væk. Samt tildels Broadis, der i to afgørende øjeblikke brændte formidable chancer til udligning, da det stod 3—2 til Uruguay.

England havde skiftet Owen, deres c. half, ud, og Wright var blevet flyttet ind som c. half, medens McGarry fra Huddersfield var kommet paa som h. half, og Wilshaw fra Wolves var v. inner ved siden af Finney i stedet for Taylor. Matthews var med igen, og det kæmpebifald, han fik, da holdene blev annonceret inden kampen, vidner om hans store popularitet selv uden for England, men han er ogsaa en stor spiller.

Og Uruguay maa have vidst, hvorfra faren luredede. Matthews var under hele kampen skarpt bevogtet af deres kæmpestore sorte v. back Martinez, der til hjælp havde v. half, og samtidig havde de trukket deres v. inner Schiaffino tilbage til yderligere »opvartning« af gamle Matthews. Det var sikkert taktisk rigtigt, da de regnede med, at 4 mand fremme var nok til at score de tilstrækkelige maal mod Englands ikke alt for stærke forsvar. Og Matthews maatte vandre over hele banen for at faa noget ud af sit spil, og det gjorde han straalende og holdt ikke saa længe paa bolden, som han plejer.

Uruguay scorede straks, men efter et kvarters spil udlignede Broadis, hvorefter Uruguay igen kom i spidsen paa en typisk engelsk forsvarsfadæse og øgede inden halvleg til 3—1. Det saa ikke godt ud for gamle England, som ikke rigtigt kunne faa bolden til at rulle, men allerede lidt ind i 2. halvleg scorede Finney, og nu stod det kun 3—2 til Uruguay samtidig med, at et par af deres spillere humpede rundt med smaaskader. Saa omkring det 20. min. skete det afgørende for den kamp. To gange var Broadis helt igennem efter straalende spil, men brændte begge chancer. Første gang placerede han bolden udenom den fremstormende maalmænd, men pludselig dukkede en back op paa maaltregnen og reddede det bløde skud. Derefter maatte Wright ogsaa redde paa maallinien i sidste øjeblik, og paa angrebet i samme minut kiksede Broadis igen en oplagt chance, serveret ham paa en tallerken af Finney. Minuttet efter skrabe et skud fra Lofthouse malingen af stolpens yderside, og saa fik England naadestødet med et maal, scoret paa et skud, som Merrick i maal sikkert vil tage de 99 gange af 100. Det var for meget for spillerne, og det knækkede deres haab om at vinde kampen. 3 gange nær 3—3, lykkeligt reddet fra et maal af Wright, og saa pludselig haabløst bagud med 2—4. Spillet blev nu haardt, og det startede, da der blev dømt et frispark mod en uruguaysspiller, der spændte ben for Broadis, efter at denne var driblet forbi ham. Jeg tror Broadis brokkede sig,

men uruguay'eren blev hidsig, og der blev et større opløb med adskillig truen med knytnever fra begge sider. De sidste minutter af kampen var opmærksomheden næsten mere henledt paa de raabende sydamerikanske tilskuere, der opførte sig meget støjende, og som til slut stormede ind paa banen og kyssede og krammede deres landsmænd. Man skulle mindst tro, det var finalen, der var vundet. Men alt det var altsaa ikke noget i sammenligning med det, der var foregaaet i Bern i den store skandalekamp mellem Ungarn og Brasilien, men det er jo en helt anden historie.

Saa maatte jeg videre og fik ikke lejlighed til at se mere, og komme ind paa nogen vurdering paa grundlag af de tre kampe, jeg saa, skal jeg nok vare mig for. Det ville heller ikke være retfærdigt, selvom jeg saa baade nr. 1 og nr. 2 i turneringen — oven i købet mod hinanden. I den kamp var der imidlertid klasser imellem Ungarn og Tyskland, men hvis Tyskland virkeligt havde drømt om senere at skulle møde Ungarn i en af de afsluttende runder, maa jeg sige, at deres taktik med at lade Ungarn faa en letkøbt sejr ved at møde med 6-7 reserver, og derigennem indgive dem en vis form for sejrssikkerhed, at det er den dristigste og mest opsigtsvækkende form for taktik, jeg nogensinde har set praktiseret. Og saa vil jeg ogsaa tro, at dersom England havde haft et forsvar af førkrigniveau, som f. eks. Swift, Male og Hapgood, ville det have været naaet meget længere, maaske helt til tops. Jeg ville ikke have været bange for at sætte en klat penge paa holdet i saa fald, og for mig blev oplevelsen i disse kampe i hvert fald gamle Stanley Matthews!

72—29.

2. det Holdets pinsetur

Saa blev det endelig lørdag, og vi skulle afsted. For at de sidste timer ikke skulle blive for lange, havde vi sat mødetiden til kl. 22 ved baaden, men til held for os selv, viste det sig, at det ikke var spor for tidligt, da baaden, som vi skulle med, var en ekstrabaad, der skulle sejle en time før den anden, saa der blev hurtigt sagt farvel, og vi gik ombord og fandt vore pladser i salonen. Det varede heller ikke mange halve timer, før den medbragte madpakke kom frem; men inden der var aabnet for dem, lød der i salonen fra en, som uheldigvis havde glemt madpakken hjemme: »Hvad har du med i dag, Mønike?« Det var selvfølgelig Torgun, men ellers gik de første timer med kortspil, hvorefter de lidt efter lidt gik til ro.

Pinsemorgen var vi saa oppe kl. halv fem for at se pinsesolen en halv times tid, inden vi satte os ind til et dækket kaffebord. Efter endt fortæring var vi ude paa dækket og se indsejlingen til Rønne. Efter at have hilst paa de forskellige le-

dere og spillere, blev vi fordelt til kvarterværterne, hvor formiddagen var fri, men da fik vi allerede at se, hvilken gæstfrihed vi ville møde. Vi mødtes saa igen paa banen til kampen kl. 13,30, og bortset fra de første fem minutter, hvor Rønne kom foran med 1—0, var det vores kamp, som vi vandt med 6—1. Det var en kamp, hvor der blev vist det rigtige spil, ja bedre fodbold havde de ikke set paa øen i flere aar, blev det os fortalt. Om aftenen mødtes vi saa alle igen med spillere og kvarterværter til fest paa Hotel Fredensborg, og det var en dejlig afslutning paa dagen, som alle, der var med, vil huske, naar de hører Bornholm omtale.

2. pinsedag var om formiddagen afsat til en udflugtstur paa øen. Vi var oppe omkring badestederne Allinge og Sandvig, derfra kørte vi til klipperne ved Rø, hvor vi saa den »tørre« grav, og derfra kørte vi til Hammershus, hvor vi nød en forfriskning. Men opholdet her blev kun kort, da vi skulle hjem til middagsmaden samt pakke sammen til hjemturen. Efter at have spist mødtes vi saa paa Rønne stadion til kvalifikationskampen Viking—Viborg. Men den kamp saa vi knap nok færdig, for tiden var kort, og vi maatte forlade banen og begive os til baaden for at forlade øen og paabegynde hjemrejsen. Efter afsked med kvarterværter og spillere, lagde baaden langsomt fra, det blev samtidig en udlandstur, da vi skulle over Ystad i Sverige, en tur, hvor de sidste kroner blev brugt til køb af cigaretter og chokolade, som var meget billige. Fra denne tur huskes, at der var tre gutter, som ønskede turen hurtigt overstaaet, for baaden vippede en del, men hvad de ikke kunne holde i sig, det var mad for maaerne. Spørg bare Bent Werge og Egon Henriksen.

Resten af turen gik dejligt med det rigtige humør, som fulgte os hele vejen paa turen, bl. a. huskes fra toget i Sverige, da Otto sang, det er den nye Max Hansen. Da vi saa igen stod i Havnegade, var det 15 gutter, der gerne ville se en seng, for det havde været 2 lange dage, men herlige dage, hvor det rigtige kammeratskab, som hører til paa et hold, kommer frem, og som afslutning paa denne tur takker derfor samtlige deltagere bestyrelsen og klubben, fordi de bevilgede os denne herlige tur.

En deltager.

Ungdomsafdelingen

Vor ønskedrøm blev opfyldt — vi vandt 10 turneringer af 19 mulige, foruden junior- og drengpokalen. Vi besatte 10 pladser paa KBU's udvalgte ungdomshold, og som kronen paa værket blev Bent Koch udtaget som maalmænd paa ynglingelandsholdet. Her ønskes endnu en gang tillykke og tak for en smuk sportslig indsats i 1953—54.

I er blevet rost i pressen m. m., og det er helt fortjent, men det, der trods alt har glædet os mest, er det glimrende spil, der er blevet vist i hele ungdomsafdelingen. Vi kan glæde os over 19 gode hold, og saa vidt jeg kan se, er der i øjeblikket ikke et hold under en 5. plads.

Ynglingeafdelingen har jo ikke været helt paa højde med junior, drenge og putter. Glæden var derfor saa meget større, da 1. ynglinge kom meget stærkt i foråret, de spillede uafgjort og vandt over rækkens nr. 2 og 3, og blev først slaaet i pokalturneringen efter to omkampe. Paa KBU's udvalgte hold for ynglinge, blev vi repræsenteret ved Bent Koch og Arne Nielsen.

Vi vandt 1., 3. og 4. junior-række, 2. junior blev nr. 2 med samme points som KB.

Junior-aargangen var i aar den bedste, KBU har kunnet fremvise i mange aar, hvilket resultaterne i unionskampene jo tydeligt viste. Holdene i 1. junior rækken har været meget jævnbjurdige. I vandt turneringen 5 points foran nr. 2, og i pokalkampene vandt I alle kampene fortjent. I har kun tabt en kamp i hele turneringen, og det har været en fornøjelse at følge holdet. I har vist en dejlig evne til at koncentrere jer, hver gang, der skulle spilles en vigtig kamp, og nu maa vi haabe, I kan bevare den gode holdmoral og kampglæde.

Paa udvalgt juniorhold blev vi repræsenteret ved Jørn Larsen, Ole Larsen og Emil Andersen.

1. og 2. drenge vandt alle kampe og scorede maksimum-points, det er jo en sjælden begivenhed. 1. drenge har spillet teknisk godt og smukt fodbold, og har afgjort været det bedst spillende hold i ungdomsafdelingen. Til 1. drenge kan vi passende sige tak — ikke saa meget for arbejdet, som for dets kvalitet.

Vi blev repræsenteret af følgende paa KBU's udvalgte drengehold: Kurt Lersø, Finn Olsen, Bent Christiansen, Erik Poulsen. Som reserver: Bjarne Petersen og Mogens Nielsen.

Naar en ungdomsafdeling præsterer en saa straalende indsats, som I har gjort i aar, er der grund til at spørge om aarsagen dertil. Den første betingelse er en dygtig og talentfuld ungdom, dernæst instruktører, der forstaar jeres smaa særheder, og som paa en helst morsom maade kan lære jer fodboldspillet, som det skal spilles. Det hele er saa enkelt og ligetil, blot hver især yder en personlig indsats.

Vi startede efteråret i salen med hovedspil som en særlig opgave. Under hr. Leo Niensens instruktion startede hele ungdomsafdelingen med morsomme øvelser i hovedspil, som blev fortsat resten af sæsonen. Resultatet er heller ikke udeblevet, vi har været vore modstandere klart overlegne i hovedspillet — særlig drenge og junior har opnaaet et godt hovedspil. Til efteråret vil vi igen starte med en særlig opgave, som vi haaber, I vil vise samme interesse. I det hele taget haaber vi, at I vil benytte de aar, I har tilbage i ungdomsafdelingen, med flid og interesse, saa vi kan aflevere jer til seniorafdelingen uden store skavanker og mangler.

Rejser

Vi har som sædvanlig haft flere hold paa rejse.
1. junior har gæstet Bornholm Boldspil Union d. 14., 15. og 16. maj, ialt 3 dage.

1. ynglinge, 2. junior og 1. drenge har gæstet Fredericia i pinsen.

3. junior har gæstet B 1901, Nykøbing Falster i pinsen.

1. drenge er af DBU inviteret paa Sønderborg Idrætshøjskole en uge i dagene 11.—17. juli.

Besøg i Frem

Fredericia forenede Fodboldklubber har besøgt os i dagene 14.—16. maj med ynglinge, junior og drenge.

Esbjerg forenede Fodboldklubbers 1. junior, der har vundet jysk pokalturnering, besøgte os den 20. og 21. juni. Vi spillede søndag, og resultatet blev 1—1. En lille sejr til jyderne havde været retfærdigt, vi spillede en halvsløj kamp.

Træningen efter ferien

Træningen genoptages efter ferien onsdag den 11. august. Se træningsplanen paa opslagstavlen.

Ungdomsturneringen 1953-54

I. Ynglinge

- 1. 1903 30 p.
- 2. Brønshøj 28 p.
- 3. KFUM 22 p.
- 8. Frem 15 p.

II. Junior

- 1. KB 26 p.
- 2. Frem 26 p.
- 3. Fremad 24 p.

II. Ynglinge A

- 1. KB 32 p.
- 2. AB 29 p.
- 3. 1903 27 p.
- 5. Frem 21 p.

III. a Junior

- 1. Frem 26 p.
- 2. Fremad 20 p.
- 3. KB 18 p.

II. Ynglinge B

- 1. 1903 33 p.
- 2. Frem 28 p.
- 3. KB 27 p.

III. b Junior

- 1. Hvidovre 20 p.
- 2. Frem 20 p.
- 3. VIF 16 p.

I. Junior

- 1. Frem 26 p.
- 2. Fremad 24 p.
- 3. KFUM 23 p.

IV. Junior

- 1. Frem a 30 p.
- 2. AB 28 p.
- 3. KB 23 p.
- 5. Frem b 13 p.

I. Drenge

- 1. Frem 36 p.
- 2. KB 28 p.
- 3. B 93 24 p.

I. Lilleput

- 1. Frem 29 p.
- 2. Brønshøj 27 p.
- 3. KB 25 p.

II. Drenge

- 1. Frem 36 p.
- 2. AB 23 p.
- 3. HIK 23 p.

II. Lilleput

- 1. Frem 35 p.
- 2. KFUM 27 p.
- 3. KB 24 p.

III. a Drenge

- 1. Frem 33 p.
- 2. KB 30 p.
- 3. B 93 20 p.

III. Lilleput

- 1. KB 24 p.
- 2. Fremad 21 p.
- 3. VIF 17 p.
- 4. Frem 15 p.

III. b Drenge

- 1. Sundby 32 p.
- 2. KFUM 30 p.
- 3. Frem 26 p.

IV. a Drenge

- 1. Frem 28 p.
- 2. Hvidovre 27 p.
- 3. VIF 26 p.

IV. Lilleput

- 1. Frem 33 p.
- 2. KB 27 p.
- 3. Fremad 26 p.

	1	2	3
Frem	10	2	1
KB	4	3	4
1903	2		
Hvidovre	1	1	
Sundby	1	1	
Fremad		3	2
AB		3	1
KFUM		2	2
Brønshøj		2	
VIF			3
B 93			2
HIK			1

Gør Deres indkøb hos vore
Annoncører

